

Projecte de decret pel qual s'aprova el Reglament del procediment sancionador de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears

L'exercici de la potestat sancionadora per l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i els ens públics que en depenen s'ha duit a terme amb caràcter general, en les darreres dècades, d'acord amb les previsions del Decret 14/1994, de 10 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament del procediment a seguir per l'Administració de la Comunitat Autònoma en l'exercici de la potestat sancionadora. En aquell moment, el Govern va fer ús de l'espai de regulació que, en les coordenades constitucionals i estatutàries corresponents, havia delimitat la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Tot i la solidesa tècnica del Reglament de 1994, el temps transcorregut, els canvis legislatius produïts des de llavors, l'experiència adquirida pels òrgans que exerceixen la potestat sancionadora i les ensenyances que es desprenen de la jurisprudència constitucional i contenciosa administrativa són factors que aconsellen una posada al dia del règim jurídic del procediment sancionador del qual se serveixen les administracions de les Illes Balears.

El Govern considera, en conseqüència, que cal aprovar una nova disposició reglamentària que, sense risc d'invasió de l'àmbit propi de la reserva de llei, s'adapti a les noves prescripcions de la legislació bàsica estatal, introdueixi millores tècniques en aquests tipus de procediments i respongui a les exigències actuals d'una administració pública cada vegada més garantista respecte de la ciutadania i progressivament més avançada en tecnologia.

La nova regulació pretén materialitzar, principalment, els objectius següents:

- Establir un procediment sancionador general, en què quedin clarament determinats el contingut, la durada i els efectes de cada tràmit, i útil per a l'exercici de la potestat sancionadora en la generalitat de matèries en què la Comunitat Autònoma disposa de competències de regulació. En altres casos, aquest procediment general ha de ser aplicat amb caràcter supletori.
- Respectar l'espai d'autonomia normativa dels consells insulars i dels ajuntaments.
- Introduir les màximes garanties per a les persones inculpades en consonància amb una interpretació àmplia del dret de defensa, facilitar la reducció de l'import de les sancions pecuniàries en determinats casos per raons d'interès general i prendre en consideració les situacions de precarietat econòmica a l'efecte de facilitar als responsables el pagament de les multes.
- Delimitar de manera precisa les atribucions dels òrgans i els funcionaris que intervenen en el procediment sancionador, i garantir la independència i la imparcialitat en l'exercici de les funcions instructores.
- Articular els mecanismes adequats per proporcionar eficàcia i celeritat en l'establiment dels fets i de les responsabilitats, i dotar el procediment del grau òptim de flexibilitat per al millor exercici de la potestat sancionadora.

En el nou Reglament el procediment sancionador s'estructura seguint l'esquema general que fins ara ha aplicat l'Administració autonòmica, si bé s'hi han introduït algunes variacions en cada fase procedimental, una bona part de les quals com a conseqüència de la legislació bàsica que dimana de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic. Aquesta continuïtat ha de permetre als operadors jurídics adaptar-se amb facilitat a la nova ordenació del procediment sancionador.

De les consideracions anteriors es desprèn que el nou Reglament s'adequa als principis de bona regulació i, especialment, als de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, qualitat i simplificació, el respecte dels quals és exigít per l'article 49 de la Llei 1/2019, de 31 de gener, del Govern de les Illes Balears, en línia amb les previsions de la normativa estatal bàsica.

Seguint una pauta administrativa molt estesa, el nou Reglament figura en l'annex que acompanya aquest Decret aprovat pel Govern, en el qual s'estableixen regles prudents respecte del règim transitori i de l'entrada en vigor de la nova normativa, que comporta la derogació del Decret 14/1994, abans esmentat.

D'altra banda, l'article 49 de la Llei 1/2019, en relació amb l'article 129 de la Llei 39/2015, sobre els principis de bona regulació, estableix l'obligació d'incloure la justificació d'aquests principis en el preàmbul dels projectes de reglament.

En relació amb el principi de necessitat, és d'interès general garantir la coherència amb la normativa bàsica pel que fa al procediment sancionador, prevista en la Llei 39/2015, abans esmentada.

Pel que fa al principi d'eficàcia, la norma es basa en la clara identificació dels seus objectius, i el procediment establert és proporcional i conforme a les peculiaritats del procediment de caire sancionador.

Així mateix, el principi de transparència es garanteix amb els tràmits d'audiència i d'informació pública que preveu l'article 58 de la Llei 1/2019.

Per tot això, a l'empara dels articles 17.e), 42 i 46.1 de la Llei 1/2019, de 31 de gener, del Govern de les Illes Balears, a proposta de la consellera de Presidència, Cultura i Igualtat, ... amb el Consell Consultiu, i havent-ho considerat el Consell de Govern en la sessió d ...,

DECRET

Article únic

S'aprova el Reglament del procediment sancionador de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, el text del qual s'insereix com a annex a aquest Decret.

Disposició transitòria única

Els procediments sancionadors inclosos en l'àmbit d'aplicació del Reglament aprovat per aquest Decret que s'hagin iniciat abans d'entrar en vigor la nova regulació s'han de continuar tramitant i s'han de resoldre de conformitat amb la normativa vigent en el moment en què es varen iniciar.

Disposició derogatòria única

Es deroguen les disposicions de rang igual o inferior que contradiguin aquest Decret i el Reglament que s'aprova o que s'hi oposin, i, en tot cas, el Decret 14/1994, de 10 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament del procediment a seguir per l'Administració de la Comunitat Autònoma en l'exercici de la potestat sancionadora.

GOIB
/

Disposició final única

Aquest Decret i el Reglament que s'aprova comencen a vigir al cap d'un mes d'haver-se publicat en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

ANNEX

Reglament del procediment sancionador de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears

Capítol I **Disposicions generals**

Article 1 **Principis generals**

L'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears exerceix la potestat sancionadora mitjançant el procediment regulat en aquest Reglament, de conformitat amb els principis establerts en la legislació bàsica estatal i amb les normes reguladores del procediment administratiu comú i dels règims sancionadors aplicables en cada cas.

Article 2 **Àmbit objectiu d'aplicació**

1. Aquest Reglament s'aplica als procediments sancionadors respecte dels quals la Comunitat Autònoma disposa de competència per regular-los.
2. Els procediments sancionadors regulats per una llei sectorial es regeixen per la seva normativa específica, sens perjudici de l'aplicació supletòria d'aquest Reglament.
3. Els procediments de caràcter tributari i els procediments de caràcter disciplinari es regeixen per la seva normativa específica i, amb caràcter supletori, per aquest Reglament.
4. Aquest Reglament no s'aplica a l'exercici de la potestat sancionadora respecte de les conductes de les persones vinculades a l'Administració pública per relacions regulades en la legislació de contractes del sector públic o en la legislació patrimonial de les administracions públiques.

Article 3 **Àmbit subjectiu d'aplicació**

Les normes establertes en aquest Reglament per a l'Administració de la Comunitat Autònoma també són aplicables:

- a) Als ens del sector públic instrumental autonòmic que tinguin atribuïda la potestat sancionadora, sens perjudici de les peculiaritats organitzatives que prevegin les seves normes de creació o els seus estatuts.

- b) Als consells insulars i a la resta d'entitats locals, en les matèries en les quals la competència normativa sobre la matèria correspongui exclusivament a la Comunitat Autònoma, sens perjudici de la seva potestat d'autoorganització.
- c) Als ajuntaments, respecte dels procediments sancionadors establerts en les ordenances municipals que tipifiquin infraccions i sancions, en allò que no prevegin les mateixes ordenances.

Article 4

Persones interessades

Són persones interessades en el procediment sancionador les que es considerin presumptament responsables de les infraccions, així com les que s'hi personin abans no s'hagi dictat la resolució definitiva i acreditin ser titulars de drets o interessos legítims, individuals o col·lectius, que puguin resultar afectats per la resolució.

Article 5

Drets de les persones presumptament responsables

1. D'acord amb la legislació bàsica estatal i la legislació de règim jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma, les persones presumptament responsables gaudeixen dels drets reconeguts a les persones interessades en el procediment administratiu i de qualsevol altre dret que la legislació reconeix als ciutadans que es relacionen amb una administració pública.
2. A fi de proporcionar al procediment les màximes garanties, s'ha de facilitar a les persones presumptament responsables, amb mesures adequades, l'exercici dels drets següents:
 - a) El dret que se'ls notifiquin els fets imputats, les infraccions que aquests fets poden constituir i les sancions que, si escau, els puguin correspondre.
 - b) El dret a no declarar contra ells mateixos i a la presumpció de no existència de responsabilitat mentre no es demostrï el contrari.
 - c) El dret a conèixer quina és l'autoritat competent per imposar la sanció i quines normes atribueixen aquesta competència.
 - d) El dret a identificar les persones que integren els òrgans i les unitats intervinents en el procediment i, si escau, a recusar-les.
 - e) El dret a tenir accés permanent al procediment i a elegir la via electrònica o la via presencial per relacionar-se amb els òrgans competents, sempre que legalment no sigui preceptiva la primera.
 - f) El dret a actuar davant l'òrgan instructor del procediment amb l'assistència d'un assessor.

- g) El dret a formular al·legacions i presentar documents i altres elements de judici en defensa dels seus interessos en el tràmit d'audiència i en qualsevol moment anterior a la resolució.
 - h) El dret a proposar i utilitzar qualsevol mitjà de prova admès en dret.
 - i) El dret a ser informat del termini màxim de resolució del procediment i dels terminis d'exercici dels drets enunciats en les lletres g) i h).
 - j) El dret a reconèixer voluntàriament la pròpia responsabilitat i a efectuar el pagament voluntari de la sanció pecuniària abans que es dicti resolució, per obtenir en ambdós casos els beneficis prèviament establerts.
 - k) El dret a usar qualsevol de les llengües oficials a la comunitat autònoma i a rebre resposta en la llengua oficial escollida quan es demani.
3. La notificació dels actes administratius que no compleixin els requisits fixats en aquest Reglament o que no respectin la preferència lingüística manifestada per les persones interessades només produeix efectes per a la persona afectada a partir de la data en què s'esmeni la deficiència o en què aquesta persona dugui a terme actuacions que suposin el coneixement del contingut i de l'abast de l'acte objecte de notificació, o interposi qualsevol recurs que escaigui.
4. A l'efecte del que estableix l'apartat anterior:
- a) La sol·licitud que la notificació es dugui a terme en la llengua oficial escollida per la persona interessada no es pot entendre com a actuació indiciària del coneixement del contingut i de l'abast de l'acte notificat.
 - b) La notificació defectuosa per raó de llengua, si conté el text íntegre de l'acte, permet entendre completa l'obligació de notificar dins el termini de durada dels procediments.

Article 6

Accés permanent al procediment

- 1. El dret d'accés permanent al procediment implica que, en qualsevol moment, les persones interessades tenen dret a conèixer l'estat de tramitació en què es troba i a accedir als documents integrants de l'expedient, dels quals n'han de poder obtenir còpies.
- 2. L'accés de les persones que no tinguin la condició d'interessades als expedients administratius dels procediments sancionadors està subjecte als límits establerts en la legislació de transparència i d'accés a la informació pública.
- 3. El dret d'accés és compatible amb l'exigència de pagament per l'obtenció de còpies de documents.

Article 7

Òrgans competents

1. Són competents per iniciar, instruir i resoldre el procediment sancionador els òrgans i les unitats administratives que, en la matèria de què es tracti, tenguin atribuïdes aquestes funcions per una disposició legal o reglamentària.
2. El que es disposa en l'apartat anterior s'ha d'entendre sens perjudici de les normes que regulin la delegació de competències.
3. En tot procediment sancionador s'ha de garantir la deguda separació entre la fase d'instrucció i la de resolució, que s'han d'encomanar a òrgans o unitats diferents.
4. Quan la normativa no atribueixi expressament a cap òrgan la competència per resoldre, el que sigui competent per iniciar el procediment també ho ha de ser per dictar-ne la resolució.

Article 8

Òrgan instructor

1. L'òrgan competent per iniciar el procediment ha de designar un òrgan instructor, integrat per un funcionari responsable de dirigir la instrucció i, quan escaigui, per un empleat públic encarregat de les tasques de secretaria. La designació d'aquest personal s'ha de comunicar a les persones interessades.
2. Les funcions instructores han de ser exercides per funcionaris de la conselleria o de l'entitat pública competent per raó de la matèria que reuneixin condicions d'idoneïtat per a l'exercici d'aquestes funcions.
3. Quan hi hagi una unitat administrativa especial per a la instrucció de procediments sancionadors, l'instructor ha de ser designat entre els funcionaris d'aquesta unitat. Si no n'hi ha, ha de ser designat entre funcionaris de la conselleria o de l'entitat pública competent que tenguin la llicenciatura o el grau de Dret.
4. L'instructor del procediment ha de ser designat amb criteris objectius per l'òrgan competent per iniciar-lo. Quan coincideixi en un mateix òrgan la competència per iniciar el procediment i per resoldre'l, la designació l'ha de fer la secretaria general de la conselleria o l'òrgan equivalent de l'entitat pública.

5. En qualsevol dels casos prevists en l'apartat anterior, l'instructor no pot tenir cap dependència funcional que afecti la seva activitat durant el temps en què es tramiti el procediment.

Capítol II

Fase d'iniciació

Article 9

Iniciació d'ofici

1. El procediment sancionador s'inicia sempre d'ofici mitjançant una resolució de l'òrgan competent, que ha de ser adoptada per iniciativa pròpia o com a conseqüència d'una ordre superior, d'una petició raonada d'altres òrgans o d'una denúncia.
2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, la denúncia formulada per agents de l'autoritat pot constituir l'inici del procediment sancionador si així ho preveu expressament una norma amb rang de llei.
3. Tant l'ordre superior com la petició raonada d'altres òrgans han de contenir, en la mesura que sigui possible, les dades següents: la identificació de la persona o les persones presumptament responsables, els fets o les conductes que puguin constituir una infracció administrativa, la normativa suposadament infringida i el lloc i la data o el període de temps en què s'han produït els fets.
4. Fins que no s'hagi dictat una primera resolució sancionadora amb caràcter executiu, no es pot iniciar un nou procediment sancionador per fets o conductes constitutius d'infracció en què l'infractor persisteixi de forma continuada.

Article 10

Denúncies

1. Les denúncies han d'expressar la identitat de la persona que la presenta i el relat dels fets que es posen en coneixement de l'Administració, amb indicació del moment en què s'hagin produït i, quan això sigui possible, la identificació dels presumptes responsables.
2. No es pot donar curs a les denúncies notòriament infundades o que no compleixen algun dels requisits exigits en l'apartat anterior, les quals s'han d'arxivar sense més tràmits. Això no obstant, si van acompanyades dels elements de judici suficients per acreditar amb claredat una possible infracció administrativa no prescrita, l'òrgan competent per iniciar el procediment pot ordenar que es duguin a terme les actuacions previstes en l'article 11.

3. La presentació d'una denúncia no confereix per si sola la condició de persona interessada en el procediment.
4. El denunciant que no sigui persona interessada d'acord amb l'article 4 no té més participació en el procediment que la que deriva del dret que se li comuniqui la decisió motivada d'iniciar-lo o de no iniciar-lo i que se l'informi del resultat del procediment.
5. Si les circumstàncies del cas ho requereixen, l'òrgan competent per iniciar el procediment pot adoptar les mesures que consideri oportunes per garantir la confidencialitat de les dades relatives a les persones físiques denunciants.
6. Quan el denunciant hagi participat en la comissió d'una infracció que hagi causat perjudicis al patrimoni de les administracions públiques i existeixin altres infractors, té dret a obtenir els beneficis prevists en la legislació bàsica estatal.

Article 11

Actuacions prèvies

1. Abans d'iniciar-se el procediment sancionador, l'òrgan competent per iniciar-lo pot ordenar que es duguin a terme actuacions prèvies amb la finalitat de determinar si hi ha elements suficients per incoar-lo. Les actuacions s'han d'orientar preferentment a determinar els fets presumptament il·lícits i a identificar les persones que en puguin ser responsables, com també a establir les circumstàncies rellevants que concorrin en ambdós casos.
2. Aquestes actuacions les han de dur a terme els òrgans o les unitats que tenguin atribuïdes funcions de control o d'inspecció, i, en defecte d'aquests, l'òrgan o la unitat que decideixi l'òrgan competent per iniciar o resoldre el procediment. Quan es decideixi motivadament, aquestes actuacions poden tenir caràcter reservat.
3. Sens perjudici que eventualment es puguin incorporar a la fase de prova del procediment, els resultats de les actuacions prèvies s'han de concretar en un informe que s'ha de comunicar a l'òrgan competent per iniciar el procediment. Quan escaigui, en aquest informe s'hi han de fer constar les mesures provisionals de caràcter urgent que hagi adoptat directament el personal de control o d'inspecció a l'empara de la legislació sectorial aplicable al cas.

Article 12

Transcendència penal dels fets i suspensió del procediment

1. Si, en el curs de les actuacions prèvies, o una vegada iniciat el procediment, l'òrgan instructor, o qualsevol altre òrgan que tenguí coneixement de

l'assumpte, considera que els fets poden ser constitutius d'il·lícit penal, ho ha de comunicar raonadament a l'òrgan competent per iniciar el procediment. Si aquest considera que hi ha elements de judici suficients, ha de traslladar la documentació corresponent al Ministeri Fiscal.

2. A l'efecte del que estableix l'apartat anterior, i llevat de casos d'urgència inajornable, s'ha de sol·licitar prèviament un informe a l'Advocacia de la Comunitat Autònoma. La sol·licitud determina la suspensió del procediment per un període màxim de quinze dies si abans no s'ha tramès aquest informe a l'òrgan competent.
3. En el supòsit a què fa referència l'apartat 1, com també quan es tenguí coneixement de l'existència d'actuacions judicials penals en curs en relació amb els mateixos fets i les mateixes persones, l'òrgan competent per iniciar el procediment n'ha d'ordenar la suspensió fins que l'òrgan judicial competent no dicti una resolució sobre la responsabilitat de les persones implicades en els fets.
4. Una vegada dictada una resolució judicial de condemna o de sobreseïment, l'òrgan administratiu competent ha de dictar la resolució que pertogui en dret sobre l'inici o la continuació del procediment, i l'ha de comunicar a les persones interessades.
5. Els fets declarats provats per resolucions judicials penals fermes són vinculants per als òrgans que exerceixen la potestat sancionadora.

Article 13

Mesures provisionals

1. Abans d'iniciar el procediment sancionador, l'òrgan competent per iniciar-lo pot adoptar motivadament, d'ofici o a sol·licitud de la persona interessada, mesures de caràcter provisional per protegir els interessos implicats, sempre que es tracti de casos d'urgència inajornable. Només es poden adoptar les mesures emparades per la llei que resultin necessàries i proporcionades segons les circumstàncies del cas.
2. Les mesures provisionals han de ser confirmades, modificades o aixecades en la resolució iniciadora del procediment, la qual s'ha de dictar dins els quinze dies següents a la data en què varen ser adoptades. Les mesures queden sense efecte si el procediment no s'inicia dins aquest termini o si la resolució iniciadora no conté cap decisió respecte de la qüestió.
3. Així mateix, en l'acte iniciador del procediment o en qualsevol moment posterior, l'òrgan competent per iniciar-lo o per instruir-lo pot adoptar

motivadament, d'ofici o a sol·licitud de la persona interessada, les mesures provisionals que consideri necessàries per assegurar l'eficàcia de la resolució que pugui dictar-se o per protegir els interessos implicats. Aquestes mesures han d'estar emparades legalment i s'han d'adequar als principis de proporcionalitat, efectivitat i caràcter menys onerosos.

4. Les mesures previstes en l'apartat anterior s'han d'adoptar amb l'audiència prèvia a les persones interessades per un termini no inferior a set dies, llevat dels casos d'urgència inajornable.
5. Les mesures a què fa referència aquest article poden ser aixecades o modificades justificadament durant la tramitació del procediment, d'ofici o a sol·licitud de la persona interessada, especialment si ho requereix l'existència de circumstàncies sobrevingudes o que no s'hagin pogut tenir en compte prèviament.
6. Sens perjudici del que disposa l'apartat 3 de l'article 24, les mesures provisionals deixaran de ser vigents des del moment en què la resolució que posa fi al procediment produeixi efectes.

Article 14

Contingut de la resolució iniciadora del procediment

1. La resolució per la qual es disposa l'inici del procediment ha de contenir almenys els elements següents:
 - a) La identificació de les persones presumptament responsables.
 - b) Els fets que justifiquen la iniciació del procediment.
 - c) La qualificació provisional dels fets, amb indicació de les infraccions que puguin haver-se comès i de les sancions que els puguin correspondre, tot això sens perjudici del resultat de la instrucció; o bé, l'anunci de la formulació de plecs de càrrecs d'acord amb l'article 16.
 - d) La descripció dels danys i perjudicis ocasionats al patrimoni de les administracions públiques, si escau.
 - e) La designació de les persones integrants de l'òrgan instructor.
 - f) L'òrgan competent per resoldre el procediment i la norma que li atribueix la competència.
 - g) El règim de recusació d'autoritats i empleats públics.
 - h) El règim de reconeixement voluntari de la responsabilitat i de pagament anticipat de les sancions pecuniàries, amb indicació dels percentatges de reducció que s'hi apliquen.
 - i) Les mesures de caràcter provisional que l'òrgan competent adopti o hagi adoptades.

- j) La indicació dels drets a formular al·legacions, a l'audiència en el procediment i a proposar prova, com també dels terminis per exercir-los.
 - k) L'advertiment que, en el cas que no es formulin al·legacions sobre el contingut de la resolució iniciadora del procediment en el termini previst, aquesta pot ser considerada proposta de resolució quan contengui un pronunciament precís sobre la responsabilitat imputada.
 - l) El termini màxim per dictar i notificar la resolució que posi fi al procediment.
 - m) Les dades identificadores de l'expedient i les vies per accedir-hi.
2. La resolució d'inici s'ha de comunicar a l'òrgan instructor, al qual s'han de traslladar totes les actuacions duites a terme, i s'ha de notificar a les persones interessades en el procediment.

Capítol III

Fase d'instrucció

Article 15

Abast de la funció instructora

1. L'òrgan instructor ha d'ordenar la pràctica de les actuacions necessàries per determinar, conèixer i comprovar els fets que han donat lloc a la iniciació del procediment i les persones que en siguin autores, com també per concretar l'abast de la seva responsabilitat.
2. A l'efecte del que estableix l'apartat anterior, l'òrgan instructor ha de dur a terme en tot cas els tràmits preceptius establerts en la normativa aplicable, ha de sol·licitar els informes exigits per aquesta normativa o que consideri necessaris, i ha de prendre en consideració les actuacions que proposin les persones interessades.
3. D'acord amb la legislació bàsica estatal, es pot sol·licitar la col·laboració de les persones interessades. La seva intervenció s'ha de produir, sempre que sigui possible, en les condicions que els siguin més favorables.
4. Les administracions i els òrgans administratius afectats per l'objecte del procediment estan obligats a col·laborar amb l'òrgan instructor en l'exercici de les seves funcions. A aquest efecte, l'òrgan instructor pot requerir l'auxili dels òrgans directius competents de la conselleria o de l'entitat pública a la qual estigui adscrit.

Article 16

Plec de càrrecs

1. Excepcionalment, quan en el moment de dictar-se la resolució iniciadora del procediment no es disposi dels elements suficients per a la qualificació inicial dels fets que en justifiquen la incoació, l'òrgan instructor ha de formular posteriorment un plec de càrrecs.
2. El plec s'ha de comunicar a les persones interessades i ha de contenir la descripció dels fets imputats, la qualificació inicial que han rebut, sens perjudici del resultat de la instrucció, i les sancions que poden correspondre a aquesta qualificació, amb indicació de la normativa aplicable.
3. L'òrgan instructor ha de formular el plec de càrrecs i l'ha de notificar a la persona presumptament responsable en el termini de quatre mesos comptadors des que es dicti la resolució iniciadora del procediment. Si transcorre aquest termini sense que s'hagi produït la notificació del plec, l'òrgan instructor ha d'arxivar les actuacions sense fer cap més tràmit i ha de notificar-ho a les persones interessades i comunicar-ho igualment a l'òrgan competent per resoldre el procediment.
4. L'arxivament de les actuacions ordenat d'acord amb l'apartat anterior no impedeix la iniciació d'un nou procediment pels mateixos fets quan es disposi de nous elements de judici i sempre que la infracció no hagi prescrit.

Article 17

Al·legacions

1. Una vegada notificada la resolució iniciadora del procediment o, si escau, una vegada notificat el plec de càrrecs, les persones interessades han de disposar d'un termini comú de quinze dies per formular al·legacions en defensa dels seus interessos i per presentar documents o altres elements de judici. L'òrgan instructor ha de tenir en compte tots aquests elements a l'hora de redactar la proposta de resolució.
2. En el mateix tràmit, les persones interessades poden:
 - a) Recusar els integrants de l'òrgan instructor, com també els titulars dels òrgans competents per iniciar i resoldre el procediment, en els supòsits prevists en la legislació bàsica estatal.
 - b) Proposar prova, amb la concreció dels mitjans probatoris que pretenguin utilitzar.

3. El plantejament de la recusació comporta la suspensió del procediment en els termes prevists en la legislació bàsica estatal.

Article 18

Prova

1. Quan sigui necessari per constatar la realitat dels fets o delimitar la responsabilitat de les persones inculpades, l'òrgan instructor ha d'obrir un període de prova per un termini no superior a trenta dies ni inferior a deu.
2. Si les circumstàncies del cas ho requereixen, d'ofici o a sol·licitud de les persones interessades, l'òrgan instructor pot decidir l'obertura d'un nou període de prova, de caràcter extraordinari, per un termini no superior a deu dies.
3. La pràctica de les proves s'ha d'ajustar al que preveu la legislació bàsica estatal i pot anar acompanyada de la suspensió del termini legal per dictar resolució.
4. Les proves proposades per les persones interessades només poden ser rebutjades, mitjançant una resolució motivada de l'òrgan instructor, si es consideren manifestament improcedents o innecessàries.

Article 19

Audiència

1. Una vegada acabat el període de prova, i immediatament abans de redactar la proposta de resolució, s'ha de concedir a les persones interessades un termini, no inferior a deu dies ni superior a quinze, per tal que puguin accedir a l'expedient, formular al·legacions i presentar els documents i altres elements de judici que considerin pertinents per a la defensa dels seus drets i interessos.
2. Es pot prescindir d'aquest tràmit en els casos següents:
 - a) Quan les persones interessades hagin manifestat anteriorment la seva decisió de no formular noves al·legacions i de no aportar nous documents o elements de judici.
 - b) Quan no figurin en el procediment ni siguin tinguts en compte en la resolució altres fets ni altres manifestacions i proves que els presentats per la persona inculpada.

Article 20

Compareixença

1. En els casos en què els fets puguin ser constitutius d'infraccions greus o molt greus, la persona inculpada pot sol·licitar, com a ampliació del tràmit d'audiència,

que es dugui a terme una compareixença davant l'òrgan instructor. La sol·licitud es pot denegar motivadament quan les al·legacions a què fa referència l'article anterior no aportin elements nous per a la defensa dels drets del presumpte responsable.

2. En l'acte de compareixença, la persona inculpada, o el seu representant, ha de poder exposar oralment, en un període de temps adequat a les circumstàncies del cas, les al·legacions que consideri pertinents per a la defensa dels seus drets. Així mateix, l'instructor pot demanar que s'aclareixin o es completin alguns punts de l'exposició oral.
3. La compareixença pública es pot dur a terme per mitjans telemàtics, si ho decideix l'òrgan instructor i la persona inculpada no s'hi oposa.
4. De l'acte de la compareixença se n'ha d'aixecar acta, que s'ha d'incorporar a l'expedient.

Capítol IV

Fase de terminació

Article 21

Proposta de resolució

1. Una vegada conclòs el tràmit d'audiència i la resta d'actuacions relatives a la instrucció del procediment, l'òrgan instructor ha de formular una proposta de resolució, que ha de notificar a les persones interessades.
2. L'òrgan competent ha de resoldre la finalització del procediment, amb l'arxivament de les actuacions, sense que sigui necessari que l'instructor formuli una proposta de resolució, quan es doni alguna de les circumstàncies següents:
 - a) La inexistència o la manca d'acreditació de fets que puguin ser constitutius d'infracció administrativa.
 - b) La circumstància que els fets provats no constitueixin, de manera manifesta, una infracció administrativa.
 - c) La manca o la impossibilitat d'identificació de la persona considerada responsable, o bé que la persona identificada estigui exempta de responsabilitat.
 - d) La prescripció de la infracció.
3. Igualment, s'ha de procedir de la forma prevista en l'apartat anterior si s'ha produït la caducitat del procediment.

4. La proposta de resolució, degudament motivada, ha de contenir almenys els elements següents:
 - a) Els fets provats.
 - b) Les persones responsables.
 - c) La valoració de les proves practicades, especialment les que constitueixin els fonaments bàsics de la decisió i, si escau, els motius d'inadmissió de les proves sol·licitades.
 - d) Les raons per les quals s'estimen o desestimen les al·legacions de les persones interessades.
 - e) La qualificació jurídica exacta dels fets, amb indicació dels tipus d'infracció que constitueixen i dels fonaments legals corresponents.
 - f) Les circumstàncies relatives a la culpabilitat de l'infractor i les que agreugin la seva responsabilitat.
 - g) Les sancions que es proposen.
 - h) Les mesures provisionals que, si escau, s'hagin d'incorporar a la resolució.
 - i) La quantificació dels danys i perjudicis acreditats que siguin susceptibles d'indemnització en favor de l'Administració pública i, si escau, l'exigència a l'infractor de la reposició de la situació fàctica alterada.
 - j) El termini per formular noves al·legacions.
 - k) Qualsevol altre pronunciament exigit per una norma legal o reglamentària.
5. La proposta ha de contenir la declaració de no existència de responsabilitat quan aquesta circumstància es derivi de la ponderació dels elements anteriors.

Article 22

Al·legacions a la proposta de resolució

1. La proposta de resolució s'ha de notificar a les persones interessades, les quals han de disposar d'un termini no inferior a cinc a dies ni superior a quinze per accedir als documents integrants de l'expedient, formular noves al·legacions i presentar els documents i les informacions que considerin pertinents.
2. Una vegada finalitzat el tràmit, no es poden incorporar al procediment nous escrits d'al·legacions ni nous documents de les persones interessades, llevat dels prevists en l'article 23.
3. L'òrgan instructor ha de traslladar les actuacions duites a terme a l'òrgan competent per resoldre el procediment. Quan el resultat del tràmit a què es refereix l'apartat 1 afecti significativament el contingut de la proposta de resolució, l'òrgan instructor ha d'incorporar a aquestes actuacions un informe complementari, que ha de ser tingut en compte en el moment de redactar-se la resolució que posi fi al procediment.

Article 23

Actuacions complementàries

1. Una vegada rebudes les actuacions previstes en l'article anterior, l'òrgan competent per resoldre pot decidir, motivadament i amb caràcter excepcional, que l'òrgan instructor dugui a terme, en un termini de quinze dies, les actuacions complementàries que es considerin necessàries per resoldre adequadament el procediment. Aquesta decisió s'ha de comunicar als presumptes responsables i a la resta de persones interessades per tal que puguin formular noves al·legacions en aquest termini.
2. Les actuacions complementàries són preceptives quan l'òrgan competent per resoldre consideri que les infraccions imputades o les sancions que s'han d'imposar presenten més gravetat que les establertes en la proposta de resolució.
3. No tenen la consideració d'actuacions complementàries els informes interns que precedeixin immediatament la resolució.
4. El termini per resoldre el procediment romandrà suspès des del moment en què es notifiqui a les persones interessades la iniciació de les actuacions complementàries i fins que se'n produeixi la terminació.

Article 24

Contingut de la resolució que posa fi al procediment

1. La resolució que posi fi al procediment ha de ser motivada i ha de resoldre totes les qüestions plantejades per les persones interessades, així com les altres qüestions derivades del procediment.
2. La resolució, a més d'incloure els elements propis dels actes resolutoris i de la proposta de resolució regulada en l'article 21, ha de contenir, amb la fonamentació jurídica adequada, els elements següents:
 - a) La valoració de les proves practicades, especialment de les que constitueixen els fonaments bàsics de la decisió.
 - b) La fixació dels fets.
 - c) La determinació dels responsables.
 - d) Les infraccions comeses.
 - e) Les sancions que s'imposen.
3. La resolució pot contenir, a més, les mesures necessàries per garantir la pròpia eficàcia fins que no s'hagin executat completament les sancions imposades. A

aquest efecte, les mesures adoptades es poden prorrogar en el curs del procediment.

4. Quan no sigui necessari introduir canvis en la proposta de resolució, l'òrgan competent pot posar fi al procediment mitjançant una resolució simplificada que assumeixi el contingut de la proposta. En aquest cas, la notificació de la resolució ha d'incloure la de la proposta de resolució.
5. Quan escaigui, la notificació de la resolució ha d'anar acompanyada de les indicacions i de la documentació necessàries per pagar la sanció.
6. Quan es dedueixi de la valoració de les proves practicades, en la resolució s'ha de declarar la no existència d'infracció o de responsabilitat, i s'ha d'ordenar l'arxivament de les actuacions sense més tràmits.

Article 25

Execució de la resolució

1. La resolució del procediment sancionador és executiva quan esdevé ferma en via administrativa.
2. Quan s'hagi imposat al responsable una sanció de caràcter pecuniari, l'execució d'aquesta sanció s'ha de regir per les normes generals sobre recaptació.
3. Per raó de la situació econòmicofinancera de la persona responsable, i especialment en casos de vulnerabilitat especial, l'òrgan competent per resoldre el procediment pot sol·licitar al conseller competent en matèria d'hisenda l'ajornament o el fraccionament del pagament de la sanció, com també la condonació d'interessos de demora quan escaigui.
4. Quan la resolució sigui executiva, l'òrgan que l'hagi dictada en pot suspendre els efectes si les persones interessades comuniquen formalment a l'Administració la seva intenció d'interposar un recurs contenciós administratiu contra la resolució sancionadora.
5. La suspensió decidida d'acord amb l'apartat anterior s'ha d'aixecar en els casos següents:
 - a) Quan hagi transcorregut el termini per a la interposició d'un recurs contenciós administratiu sense que la persona interessada n'hagi interposat cap.
 - b) Quan, una vegada interposat el recurs contenciós administratiu, la persona interessada no hagi demanat la suspensió cautelar de la resolució

impugnada o l'òrgan judicial hagi adoptat qualsevol decisió respecte de la suspensió cautelar.

Article 26

Supòsits especials d'acabament del procediment

1. L'òrgan competent pot dictar una resolució que posi fi al procediment amb la imposició de la sanció que correspongui, sigui quin sigui l'estat de tramitació d'aquest, quan l'infractor reconegui formalment la seva responsabilitat. A aquest efecte, sols és necessària una proposta de resolució simplificada.
2. Es pot actuar de la mateixa manera prevista en l'apartat anterior quan la sanció tenguí caràcter pecuniari i el presumpte responsable la pagui voluntàriament abans que es dicti resolució.
3. En el cas a què fa referència l'apartat anterior, el procediment ha de continuar només per a la reposició de la situació alterada o la determinació de la indemnització pels danys i perjudicis causats per la comissió de la infracció.
4. En els casos prevists en els apartats 1 i 2, sempre que la sanció tenguí caràcter pecuniari, l'òrgan competent per resoldre el procediment ha d'aplicar reduccions sobre l'import de la sanció proposada, les quals són acumulables entre si. Aquestes reduccions s'han d'aplicar amb criteris objectius i no poden ser inferiors al 20 per cent ni superiors al 60 per cent.
5. L'efectivitat de les reduccions està condicionada al desistiment o a la renúncia de qualsevol acció o recurs contra la sanció en via administrativa.

Article 27

Determinació de danys i perjudicis

1. Quan les conductes sancionades hagin causats danys o perjudicis a una administració pública i la quantia de la indemnització corresponent no hagi estat fixada en la resolució que posi fi al procediment, l'òrgan competent per iniciar el procediment sancionador ha d'incoar un procediment complementari, la resolució del qual serà immediatament executiva.
2. El procediment complementari s'ha de tramitar d'acord amb les regles previstes en la legislació bàsica estatal.

Capítol V

Tramitació simplificada

Article 28

Regles generals

1. Quan la infracció es pugui qualificar de lleu, l'òrgan competent per iniciar el procediment pot decidir, de manera motivada, tramitar-lo per la via simplificada, decisió que ha de notificar a les persones interessades. La resolució iniciadora de la tramitació simplificada ha de contenir els elements prevists en l'article 14.
2. No es pot optar per la tramitació simplificada una vegada s'hagi acomplert el tràmit regulat en l'article 17 o s'hagi iniciat el període de prova.
3. En qualsevol moment del procediment anterior a la resolució, l'òrgan competent per iniciar el procediment pot decidir, motivadament, continuar les actuacions de conformitat amb la tramitació ordinària, decisió que ha de notificar a les persones interessades. En tot cas, el procediment ha de passar a tramitar-se de forma ordinària quan s'aprecii la necessitat de dur a terme tràmits diferents dels prevists en l'article 29.
4. No s'ha de tenir en compte l'eventual oposició de les persones interessades a les decisions relatives a la tramitació que s'adoptin en aplicació d'aquest article.

Article 29

Instrucció i resolució

1. Una vegada notificada la resolució a què fa referència l'apartat 1 de l'article anterior, s'ha d'obrir un termini comú de cinc dies per tal que les persones interessades puguin consultar l'expedient administratiu, formular al·legacions i presentar documents i altres elements de judici.
2. Després d'haver-se acomplert el tràmit anterior, l'òrgan instructor ha de formular la proposta de resolució d'acord amb l'article 21. En cap cas no s'ha de suspendre el termini per resoldre el procediment.
3. Una vegada acabada la tramitació establerta en els apartats anteriors, l'òrgan competent ha de dictar la resolució corresponent, sense cap més tràmit previ, amb el contingut prescrit en l'article 24.
4. Si l'òrgan instructor considera que la infracció ha de ser qualificada de greu o molt greu, o que hi ha risc d'indefensió, ha d'ordenar que el procediment

continuï pels tràmits ordinaris, que es notifiqui aquesta decisió a les persones interessades i que se'ls concedeixi un termini de cinc dies perquè, si ho estimen convenient, formulin noves al·legacions i proposin proves.

5. Llevat del cas que quedi menys temps per acabar la tramitació ordinària, els procediments simplificats s'han de resoldre en el termini de trenta dies comptadors des de l'endemà de la notificació a la persona inculpada de la resolució en què es decideixi la tramitació simplificada.

Capítol VI

Caducitat del procediment

Article 30

Regles generals

1. La durada dels procediments sancionadors és, amb caràcter general, la prevista en la legislació de règim jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma, llevat del termini per a la tramitació simplificada, que es regeix per aquest Reglament.
2. La data inicial per al còmput del termini de caducitat és la mateixa en què es dicta la resolució iniciadora del procediment. La caducitat es produeix pel transcurs del termini establert per dictar la resolució sense que aquesta s'hagi dictat i notificat a la persona inculpada.
3. En la resolució que declari la caducitat s'ha d'ordenar l'arxivament de les actuacions. Això no obstant, es poden acumular en un sol acte la declaració de caducitat i la incoació d'un nou procediment respecte de les mateixes persones inculpades i pels mateixos fets, si no s'ha produït la prescripció de la infracció.
4. En el cas que s'iniciï un nou procediment, s'hi poden incorporar la documentació i les actuacions el contingut de les quals s'hauria mantingut igual si no s'hagués produït la caducitat. En tot cas, s'han d'acomplir novament els tràmits d'al·legacions, proposició de prova, audiència a les persones interessades i proposta de resolució.